بارِ شتر را بردارید و رهایش کنید که لعنت شده است.

از عمران بن حصین رضی الله عنهما روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم در یکی از سفرهایش بود و زنی از انصار بر شتری سوار بود که از راندن شتر به تنگ آمد و لعنتش کرد و رسول الله صلی الله علیه وسلم آن را شنید و فرمود: «خُذُوا مَا عَلَيْهَا وَدَعُوهَا؛ فَإِنَّهَا مَلْعُونَةٌ»: «بارِ شتر را بردارید و رهایش کنید که لعنت شده است». عمران رضی الله عنه می گوید: گویا اینک آن شتر را می بینم که در میان مردم راه می رود و کسی به آن توجه نمی کند.

[صحیح است] [به روایت مسلم]

از عمران بن حصین رضی الله عنهما روایت است که: زنی از انصار بر شتر سوار بود که از آن خسته شده و به تنگ آمد و گفت: الله تو را لعنت کند؛ پس رسول الله صلی الله علیه وسلم سخنش را شنید و دستور داد بار شتر را بردارند و شتر را رها کنند، چون لعنت شده است. عمران رضی الله عنه می گوید: شتر مذکور را دیدم که در بین مردم راه می رفت و کسی بدان توجه نمی کرد. چون رسول الله صلی الله علیه وسلم دستور داده بود تا رها گردد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6987